

Ólavur W.
Høgnesen
skrivar

Føroyar mín frí(ð)borg

»Det er nu engang sådan i vores samfund, at fordele og ulemper er ulige fordelt«. Nakað soleiðis tók formaðurin í Landsrættinum, Jens Lunøe, til herfyri. Tað sanna vit øll fleiri ferðir um dagin; í rættarskipan okkara varð tað ásannað og víðurkent tvær ferðir í farnu viku, og tað var ikki annað enn ein endurtøka av tí, sum t.d. manningin á Nónhamri upplivdi herfyri, tá hon av óvart fekk at vita, at ein sakførari fekk minst 500.000 krónur fyri at avgreiða Skálafjall-málið.

Æðuvíkingar mugu finna seg í einum av vansum við at búgva í føroyska samfelagnum: alt tað, sum eysturoyingar orka at skíta og miga hefur verið lagt í Æðuvík; síðstu árin hevur køsturin tó verið avmarkaður til tað, sum kemur undan teimum, sum búgva í Nes og Runavíkar kommunum.

Ein kona í Æðuvík var ikki sinnað at liva við hesum vansom; hon kvetti snøgt sagt slamm-slanguna av! Ákærvaldið var so mikið at sær komið, at tað lat vera við at reisa ákæru fyri herverk, tí tað visti, at politisku myndugleikarnir vóru veruligi syndarin. Men tá privati eigarin vildi hava endurgjald fyri slanguna, smekkaði rættarskipanin til: konan skuldi gjalda 13.000 krónur, tí hon ikki vildi finna seg í at liva við einum ótespilgum vansa í okkara samfelag, ið eisini var ólógur.

John Petersen, landsstýrismaður, er ein av teimum, sum hevur upplivað fyrminimar í okkara samfelag. Meðan eysturoyingar skitu og migu eini 20.000 tons - frá 1983 til 1989 - var hann reiðari á Friðborg; fyri hetta fekk hann millum 300.000 og 420.000 krónur sum reiðaraløn. Sjálvur hevði hann skotið upp at minka mannskapspartin til frama fyri skipið, tí

raksturinn bar seg illa; einki kom fram um, at hann hevði skotið upp at minka sína egnu løn. Seinastu 120.000 krónurnar, sum hesin reiðarin rindaði sær sjálvum, fekk hann sama dag, sum tvingisllsola av Friðborg varð fyrireikað.

Soleiðis uppliva sjómenn og stjórar sannroyndina um býtið av fyrinum og vansom í okkara samfelag, sum ein reiðara-kjansur er og sum teir siglandi gjørdur: fyri tann fyrminin í okkara samfelag, sum ein reiðara-kjansur er og sum teir siglandi høvdu foret honum, teknaði John Petersen seg fyri 135.000 krónur í partapeningi. Hann rindaði bara 50.000 krónur. Tá tóðirnar versnaðu fór reiðarin av skútuni! Reiðarin var large, tá hann fór av: hinir kundu sleppa at hanga upp á tær 84.000 krónurnar, hann skyldaði, bara hann fekk 20.000 krónur fyri tær 50.000 hann hevði góldið! At hann hevði fingið minst tíggufalt burtúr síni löggu uppá 30.000 krónur, gjørdi hann minni burtúr...

Soleiðis virkar tað privata initiativíð í praksis. Til at verja samfelagið tekur ein kona í Æðuvík stig til at steðga eini ólóglegari útleiðing av lortu-eyvu og verður sektað við endurgjaldi. Av huga til fiskiskap taka fimt skálavíkingar stig til at keypa skip; teir seta um ikki himmal, so í hvussu er jørd í veð, meðan reiðarin - sum einki initiativ hevur tikið, men bert hevur hildið seg uppat initiativum - skúmar róman.

Soleiðis kunnu teir eisini tiggja sær, politikkarar, - kommunalir og lands. Avleiðingarnar leggja teir ein lort í. Hesi menn skulu eittast at vera glansurin í landinum, sum reypar um heimsins reinasta hav.

Fylking ímóti EF-limaskapi

Verður stovnað í næstum

EEC-SAMRÁÐINGAR

Hvørjar avleiðingar fær tað, um Danmark samtykkir eina grundlógarbroyting í sambandi við eitt møgult européiskt samveldi? Tað var ein av spurningunum, sum vóru havdir á løfti leygardagin (tekningin er úr Ruskovninum 1972)

Reiðiliga 35 fólk vóru møtt á fundinum leygardagin at fyrireika fylking ímóti føroyskum EF-limaskapi. Fundurin samtykti at seta eina nevnd, ið hevur sum uppgávu at

fyrireika fundin, tá fylkingin skal stovnst.

I hesa nevnd komu Beinta Patursson, Peturbjörg Jensen, Alis Poulsen, Brúsi Johansen, Heri Kragesten og Luitjen A-

pol. Nevndin leggur seg eftir at hava fundin so mikið skjótt, at fylkingin verður stovnað ella endurstovnað í hesum árinum, helst um einar trýggjar vikur.

ówh

Segði seg vera deyðan

Løgið skemt er viðmerkingin hjá Ívari Iversen, útvarpsmanni, til, at ein maður á lívi varð lýstur deyður í útvarpinum

Ívar Iversen var ikki meira enn liðugur at lesa tíðindini í útvarpinum, tá telefonirnar fóru at kima.

- Maðurin, sum lýstur var í andlát, er spillivandi, fekk Ívar at vita.

Útvarpsmaðurin fekk ikki gjørt annað enn, at hann eitt sindur seinni í útvarpinum at taka andlát aftur. Hann harmaði um, at andlátíð var komið í útvarpinum, og síðan greiddi hann lurtarum frá, hvussu útvarpið roynir at verja seg móti slíkum beistagerðum.

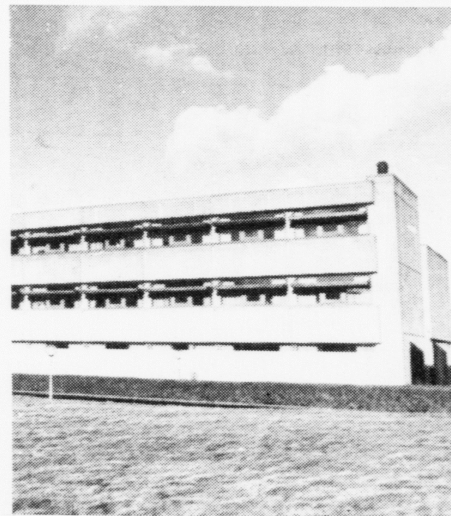
Hvørja ferð andlát verður ringt inn til útvarpið, ringja tey í útvarpinum aftur til

tann, sum ringt hevur. Hetta verður altíð gjørt fyri at kanna, at rætt her.

Hetta varð eisini gjørt leygardagin. Útvarpið ringdi aftur til telefonnummaríð, sum varð uppgivið, tá andlátíð varð ringt inn. Og sami maðurin, sum ringdi inn, tók telefonina. Hann segði seg vera pápa tan, sum lýstur var í andlátinum.

Men pápin hevði einki við "andlátíð" at gera. Pápin visti ikki av nøkrum, tí tað var maðurin, sum lýstur varð í andlátinum, sum sjálvur ringdi til útvarpið.

- Hetta er lógin og groteskur máti at skemta,

heldur Ívar Iversen.

Tað er hent nakrar ferðir, at fólk hava ringt til útvarpið og logið onnur at vera deyð. Onkuntíð er lýsingin komin við. Tað hendir eisini, at fólk ringja inn falskar kunngerðir, og tað er ikki altíð lætt at verja seg móti slíkum, sigur Ívar Iversen.

Av og á verða ósannar kunngerðir ringdar inn til útvarpið, og torført er at verja seg móti slíkum

randi

Eyðkvæmislinjan

svarar alt samdøgrið á tlf. 18820.

Týsdagar kl. 16.00-18.00 fæst persónlig ráðgeving og serligir spurningar verða svaraðir.